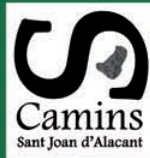

Edita:

COMUNITAT VALENCIANA

Col·labora/Colabora:

GUIA DE RUTAS por Sant Joan

GUIA DE RUTES per Sant Joan

“Coneix els teus Camins”

Camí de Lloixa, Camí del Serení, Camí de Cantalar, Camí de Princesa, Camí El de Marco, Camí de Palmeretes, Camí del Campet, Camí de Camputxo, Camí de Lloixa, Camí del Serení, Camí de Cantalar, Camí de Princesa, Camí El de Marco,

Presentación

Presentació

El ayuntamiento de Sant Joan d'Alacant ha elaborado esta guía que tienes en tus manos para acompañarte en tus excursiones por el municipio y ayudarte a descubrir nuevos rincones que aunque cercanos en la distancia, son desconocidos por muchos de nosotros.

Sant Joan d'Alacant es un municipio que esconde una gran riqueza patrimonial. En esta guía encontrarás una serie de itinerarios que recorren gran parte del término municipal, con indicaciones específicas de los elementos de interés que se pueden visitar a su paso. Pero no sólo se detallan las Casas Señoriales, las Torres de la Huerta, las Ermitas o los Árboles Monumentales más relevantes, sino que se hace especial hincapié en los Caminos Tradicionales que vertebran Sant Joan d'Alacant y que constituyen parte de nuestra historia y nuestra identidad.

Espero que disfrutes de agradables paseos por Sant Joan y que entre todos ayudemos a conservar nuestro patrimonio cultural y natural.

L'ajuntament de Sant Joan d'Alacant ha elaborat aquesta guia que tens a les teues mans per a acompanyar-te en les excursions pel municipi i ajudar-te a descobrir nous racons que encara que propers en la distància, són desconeguts per molts de nosaltres.

Sant Joan d'Alacant és un municipi que amaga una gran riquesa patrimonial. En aquesta guia trobaràs una sèrie d'itineraris que recorren gran part del terme municipal, amb indicacions específiques dels elements d'interès que es poden visitar al seu pas. Però no només es detallen les Cases Senyoriales, les Torres de l'Horta, les Ermites o els Arbres Monumentals més rellevants, sinó que es fa especial èmfasi en els Camins Tradicionals que vertebran Sant Joan d'Alacant i que constitueixen part de la nostra història i la nostra identitat.

Espere que gaudisques d'agradables passejos per Sant Joan i que entre tots ajudem a conservar el nostre patrimoni cultural i natural.

ruta 1: Caminos de Sant Joan

Camino de Lloixa

El recorrido de esta ruta comienza en el Caserio de Santa Faz en dirección hacia San Vicente por la Ronda que une Sant Joan con este municipio. En la acera de la derecha, a unos 200 metros se inicia el Camino de Lloixa, que actualmente está totalmente asfaltado.

En el primer cruce coger el camino a la derecha. Este camino discurre de forma serpenteante encajonado entre las tapias de las viviendas. A lo largo de su trazado nos encontraremos frente a la portada de diferentes fincas importantes, en la primera curva a la izquierda la de la finca Villos (siglo XVI).

Entre las fincas más destacadas que encontramos a nuestro paso destaca la histórica finca Sancho o Villa Flora (I) ya desaparecida.

Camí de Lloixa

El recorregut d'aquesta ruta comença al Caserio de Santa Faz en sentit cap a Sant Vicente per la Ronda que uneix Sant Joan amb aquest municipi. A la vorera de la dreta, a uns 200 metres s'inicia el Camí de Lloixa, que actualment està totalment asfaltat.

Al primer encreuament agafar el camí a la dreta. Aquest camí discorre com una serp encaixonat entre les tàpies de les cases. Al llarg del seu traçat ens trobarem enfront de la portada de diferents finques importants, en la primera corba a l'esquerra la de la finca Villos (segle XVI).

Entre les finques més destacades que trobem al nostre pas destaca la històrica finca Sancho o Vila Flora (I) ja desapareguda.

Camino de Lloixa

De aquella gran finca y de sus jardines apenas se conservan la tapia de piedra que jalona el camino, el antiguo cup de vino y su histórica ermita, lugar de parada y descanso de la reliquia de la Santa Faz única con sacristía anexa. Se tiene constancia de la parada de la reliquia en la Romería del IV Centenario de 1889. En el cruce con la Avda. Sierra de Maigmo aparece un camino de tierra en dirección norte que da acceso a los restos de la ermita de Villa Flora.

Continuando por el Camino de Lloixa iniciaremos la subida de una pequeña cuesta con la tapia de piedra de la finca a nuestra izquierda para adentrarnos en lo que constituye el grupo principal de casas del Camino de Lloixa (2), destacando entre ellas la finca de El Tesorillo que durante la Guerra Civil fue usada como residencia militar. La partida de Lloixa, nombrada como ciudad en algunos textos históricos, contó con alcalde pedáneo hasta las primeras décadas del siglo XX y se dice que constituyó el origen de la población de Sant Joan.

camí de Lloixa

D'aquella gran finca i dels seus jardins tot just es conserven la tàpia de pedra que jalona el camí, l'antic cup de vi i la seua històrica ermita, lloc de descans de la relíquia de la Santa Faç única amb sagristia annexa. Es té constància de l'aturada de la relíquia en el Romiatge del IV Centenari de 1889. En l'encreuament amb la Avgda. Serra de Maigmo apareix un camí de terra que dóna accés a les restes de l'ermita de Vila Flora.

Continuant pel camí de Lloixa iniciarem la pujada d'una menuda costera amb la tàpia de pedra de la finca a la nostra esquerra per a endinsar-nos en el que constitueix el grup principal de cases del Camí de Lloixa (2), destacant entre elles la finca del Tesorillo que durant la Guerra Civil va ser utilitzada com residència militar. La partida de Lloixa, nomenada com ciutat en alguns textos històrics, va contar amb alcalde pedaneo fins a les primeres dècades del segle XX i es diu que va constituir l'origen de la població de Sant Joan.

Camino del Serení

El camino de Lloixa enlaza con el camino del Serení en el cruce con la Avda de Villafranqueza, donde se localiza la Torre de Bonanza (3), torre de defensa de la huerta del siglo XVI, actualmente restaurada como vivienda.

El Camino del Serení discurre recto desde este punto hacia la finca de Salafranca. Al inicio del camino encontramos la finca del Serení, de donde el camino toma su nombre, y que hace referencia a un tipo de embarcación ligera.

A nuestro paso encontramos la histórica finca de Salafranca y su Torre del siglo XVI (4), así como su ermita llamada de Santa Ana (5) con sus dos características cúpulas que le dan un falso aspecto de mezquita, y que fue restaurada por el Ayuntamiento en 1996. Llegados a este punto, la ruta continúa por la calle Pintor Sorolla.

Camí del Serení

El camí de Lloixa enllaça amb el camí del Serení en l'encreuament amb la Avgda de Villafranqueza, on es localitza la Torre de Bonança (3), torre de defensa de l'horta del segle XVI, actualment restaurada com habitatge.

El Camí del Serení discorre recte des d'aquest punt cap a la finca de Salafranca. A l'inici del camí trobem la finca del Serení, d'on el camí pren el seu nom, i que fa referència a un tipus d'embarcació lleugera.

Al nostre pas trobem la històrica finca de Salafranca i la seua Torre del segle XVI (4), així com la seua ermita anomenada de Santa Anna (5) amb les seues dues característiques cúpules que li donen un fals aspecte arab, i que va ser restaurada per l'Ajuntament en 1996. Arribats a aquest punt, la ruta continua pel carrer Pintor Sorolla.

La ruta continúa a través de la cubierta de la autovía entre los términos municipales de Mutxamel y Sant Joan y enlazar con el Camino de L'Alquería en la última de las salidas de emergencia del túnel.

La ruta continua a través de la cubierta de l'autovia entre els termes municipals de Mutxamel i Sant Joan i enllaçar amb el Camí de L'Alqueria en l'última de les eixides d'emergència del túnel.

Camino de L'Alqueria

Este histórico camino iniciaba su entrada en nuestro término municipal junto a la finca l'Alqueria del Canonge en el actual barrio de la Alquería. El camino coincide actualmente con la Avda Ansaldo. En dicho camino se encuentra alguna de las torres más antiguas de la Huerta como la de Ansaldo (6), principios del siglo XVI y la antigua Torre de Cotella, del siglo XV, lo que deja constancia de la importancia de dicho camino en épocas pasadas. Continuaremos el itinerario por la Avda. del Secretario Basilio Sala, hasta el Camino de Palmeretes.

Camí de L'Alqueria

Aquest històric camí iniciava la seua entrada en el nostre terme municipal al costat de la finca l'Alqueria del Canonge en l'actual barri de l'Alqueria. El camí coincideix actualment amb la Avgda Ansaldo. En aquest camí es troba alguna de les torres més antigues de l'Horta com la de Ansaldo (6), principis del segle XVI i l'antiga Torre de Cotella, del segle XV, el que deixa constància de la importància d'aquest camí en èpoques passades. Continuarem l'itinerari per la Avgda. del Secretari Basilio Sala, fins al Camí de Palmeretes.

Camino de Palmeretes

Entrando en la parte del camino que recibe el nombre de Palmeretes pasaremos por la finca de Guimbeu lugar donde la tradición oral sitúa otra torre de defensa, hoy desaparecida. Esta parte del camino toma el nombre de la finca Palmeretes (7). De esta finca destaca el palmeral que la rodea y sobre todo la capilla ecléctica de influencia francesa situada al otro lado del camino. Sabemos que fue bendecida en 1861.

Camí de Palmeretes

Entrant en la part del camí que rep el nom de Palmeretes passarem per la finca de Guimbeu lloc on la tradició oral situa altra torre de defensa, avui desapareguda. Aquesta part del camí pren el nom de la finca Palmeretes (7). D'aquesta finca destaca el palmerar que l'envolta i per damunt de tot la capella ecléctica d'influència francesa situada a l'altre costat del camí. Sabem que va ser beneïda en 1861.

Camino del Campet

Una vez pasada la Avenida Miguel Hernández por la pasarela peatonal entramos en la parte del camino que lleva el nombre de la finca El Campet situada a mano izquierda. A la derecha del camino nos encontramos con la finca Santa Ana donde destaca su arco de entrada rematado por tejadillo. Pero sin duda alguna lo que más llama la atención es el majestuoso arco de entrada de la finca Perefort (8). Recio arco de sillería de los siglos XVI / XVII.

Si continuamos dicho camino llegamos al cruce conocido como "Quatre Camins" (9), cruce del camino del Campet con el de Capucho. Si continuamos hacia el mar llegaremos a la Cenia.

Camí del Campet

Una vegada passada l'Avinguda Miguel Hernández per la passarel·la per als vianants entrem en la part del camí que rep el nom de la finca El Campet situada a mà esquerra. A la dreta del camí ens trobem amb la finca Santa Ana on destaca el seu arc d'entrada rematat per teules. Però sens dubte el que més crida l'atenció és el majestuós arc d'entrada de la finca Perefort (8), dels segles XVI / XVII.

Si continuem el camí arribem a l'encreuament conegut com "Quatre Camins" (9), encreuament del camí del Campet amb el de Caputxo. Si continuem cap al mar arribarem a la Sènia.

Camino de Caputxo

Nos adentramos en este estrecho camino, jalonado por las vallas de las diferentes fincas que en él se suceden y que le confieren una singularidad especial. Al final del mismo pasaremos por la puerta de la finca Caputxo (10), continuando por la Vereda de Benimagrell a través de la Calle Menorca.

Camí de Caputxo

Ens endinsem en aquest estret camí, jalonat per les tanques de les diferents finques que en ell se succeeixen i que li confereixen una singularitat especial. AL final del mateix passarem per la porta de la finca Caputxo (10), continuant per la Vereda de Benimagrell a través del Carrer Menorca.

Vereda de Benimagrell

Nuestra ruta discurre ahora por parte de la Vereda de Benimagrell adentrándonos en esta población junto a la finca Ramona o el de Minyana. Anexa a la casa se observa una pequeña torreta que bien podría ser los restos enmascarados de la antigua Torre del Llogaret, una de las torres defensivas que tuvo el caserío de Benimagrell.

Benimagrell guarda las características urbanísticas y arquitectónicas de una típica ciudad agrícola de la Huerta de Alicante.

Atravesaremos Benimagrell para en su centro encontrarnos con la histórica ermita de San Roque (11) la cual presenta elementos góticos en su interior. La cruz que preside la plaza fue tallada en 1901 por el cantero José Llopis Orts.

Vereda de Benimagrell

La nostra ruta discorre ara per part de la Vereda de Benimagrell endinsant-nos en aquesta població al costat de la finca Ramona o el de Minyana. Annexa a la casa s'observa una menuda torreta que bé podria ser les restes emmascarades de l'antiga Torre del Llogaret, una de les torres defensives que va tenir el caseriu de Benimagrell.

Benimagrell roman les característiques urbanístiques i arquitectòniques d'una típica ciutat agrícola de l'Horta d'Alacant.

Travessarem Benimagrell per trobar-nos al seu centre amb la històrica ermita de Sant Roc (11), la qual presenta elements gòtics en el seu interior. La creu que presideix la plaça va ser tallada en 1901 pel picapedrer José Llopis Orts.

Continuaremos la ruta saliendo de Benimagrell por la Avda. Miguel Hernández y caminando a lo largo de esta avenida hasta el cruce de semáforos del Hospital. En este momento cruzaremos hacia la Avda. Ausiàs March y tomaremos la Calle Ramón de Campoamor, donde se sitúa la Ermita de la Virgen de Loreto (12).

Seguindo esta calle alcanzaremos la Plaza de Santa Faz, inicio y final de esta ruta por los caminos de Sant Joan d'Alacant.

Continuarem la ruta eixint de Benimagrell per l'Avgda. Miguel Hernández i caminant al llarg d'aquesta avinguda fins a l'encreuament de semàfors de l'Hospital. En aquest moment creuarem cap a l'Avgda. Ausiàs March i prendrem el Carrer Ramón de Campoamor, on se situa l'Ermita de la Mare de Deu de Loreto (12).

Seguint aquest carrer arribarem a la Plaça de Santa Faç, inici i final d'aquesta ruta pels camins de Sant Joan d'Alacant.

ruta 2: Caminos de Fabraquer

El recorrido de esta ruta comienza en el cruce del Camino de Palmeretes con la Calle San Antonio. Iniciaremos la marcha en dirección al polideportivo pasando frente a la casa de Villa Carmen, hasta alcanzar la entrada a los jardines de la Finca Abril (13). Esta casa toma el nombre de sus primeros propietarios, los cuales levantaron la ermita ya desaparecida. En el interior de dicha ermita se conservaba una réplica a menor escala del Cristo de la Paz. Dicha finca está muy vinculada a nuestro pueblo por ser dicha ermita el lugar de llegada desde Valencia de la nueva talla del Cristo de la Paz un Domingo de Ramos de 1940. En la actualidad sólo se conserva el zócalo.

El recorregut d'aquesta ruta comença en l'encreuament del Camí de Palmeretes amb el Carrer Sant Antoni. Iniciarem la marxa en direcció al poliesportiu passant enfront de la casa de Villa Carmen, fins a arribar a l'entrada als jardins de la Finca Abril (13). Aquesta casa pren el nom dels seus primers propietaris, els quals van alçar l'ermita ja desapareguda. En l'interior d'aquesta ermita es conservava una rèplica a menor escala del Crist de la Pau. Aquesta finca està molt vinculada al nostre poble per ser el lloc d'arribada des de València de la nova talla del Crist de la Pau un Diumenge de Rams de 1940. En l'actualitat només es conserva el sòcol.

Camino de Princesa

En este punto se inicia el Camino de Princesa. A escasos 150 metros el camino se ve flanqueado por un conjunto de casas de la huerta, albergando una de ellas la mayor carrasca del municipio (14) y puede que de la comarca. Este ejemplar está protegido por el Catálogo de Árboles y Arbustos Singulares.

Continuaremos por el camino hasta la Casa de Bellón de Fuera (15), perteneciente en un principio a la gran finca de Bellón, que fue dividida en su día, dando lugar a esta casa, la casa de Bellón de Enmedio y la de Bellón de Dentro, por donde pasaremos más tarde.

El nombre del Camino de Princesa se toma de la finca situada junto al mismo "La princesa" (16) cien metros más adelante. Pese a la existencia de una leyenda que nos habla de una princesa de la corte, en realidad su nombre hace referencia a un familiar de la familia Príncipe Pío. Se trata de un edificio barroco empezado a construir en el siglo XVI y reformado durante el XVII, destacando la bodega, una de las más grandes del municipio.

Este camino entra en el término municipal de Mutxamel por la partida de Les Penyetes en lo que se conoce como Camí de L'Alguer, pero nuestra ruta se desvía por detrás de la Finca Bellón de Fuera.

Camí de Princesa

En aquest punt s'inicia el Camí de Princesa. A escassos 150 metres el camí es veu flanquejat per un conjunt de cases de l'horta, albergant una d'elles la major carrasca del municipi (14) i pot ser que de la comarca. Aquest exemplar està protegit pel catàleg d'Arbres i Arbustos Singulares.

Continuarem pel camí fins a la Casa de Bellon de Fora (15), pertanyent al principi a la gran finca de Bellon, que va ser dividida en el seu moment, donant lloc a aquesta casa, la casa de Bellon d'Enmig i la de Bellon de Dins, per on passarem més tard.

El nom del Camí de Princesa es pren de la finca "La princesa" (16) situada cent metres més endavant. Malgrat l'existència d'una llegenda que ens parla d'una princesa de la cort, en realitat el seu nom fa referència a un familiar de la família Príncep Pío. Es tracta d'un edifici barroc començat a construir en el segle XVI i reformat durant el XVII, destacant el celler, un dels més grans del municipi.

Aquest camí entra en el terme municipal de Mutxamel per la partida de les Penyetes en el que es coneix com Camí de L'Alguer, però la nostra ruta es desvia per darrere de la Finca Bellon de Fora.

Camino del Cantalar

Accederemos a él desde la finca Bellón de Fuera, a través de un camino sin asfaltar, pasando posteriormente por una modesta finca que recibe el curioso nombre de “El Palasiet”. Un estrecho túnel nos permite pasar por debajo del acceso a la autovía.

Recuperaremos el Camino de Cantalar transitando junto a la Casa de Bellón de Dentro (17), casa principal de la antigua finca. De esta casa destacan sus rejas y el escudo heráldico de la ermita, la cual fue reconstruida tras la caída de uno de los dos pinos que flanqueaban la entrada.

Continuaremos el camino adentrándonos en campos de cultivo hasta alcanzar el borde del trazado de la autovía. De esta manera llegaremos al Río Seco (18), límite del término municipal, donde podremos apreciar los efectos de la erosión sobre los márgenes del cauce.

Camí del Cantalar

Accedirem a ell des de la finca Bellon de Fora, a través d'un camí sense asfaltar, passant després per una modesta finca que rep el curiós nom del “Palasiet”. Un estret túnel ens permet passar per sota de l'accés a l'autovia.

Recuperarem el Camí de Cantalar transitant al costat de la Casa de Bellon de Dins (17), casa principal de l'antiga finca. D'aquesta casa destaquen les seues reixes i l'escut heràldic de l'ermita, la qual va ser reconstruïda després de la caiguda d'un dels dos pins que flanquejaven l'entrada.

Continuarem el camí endinsant-nos en camps de cultiu fins a arribar a la vora del traçat de l'autovia. D'aquesta manera arribarem al Riu Sec (18), límit del terme municipal, on podrem apreciar els efectes de l'erosió sobre els marges de la llera.

Camino Hondo

Nuestra ruta discurre paralela al Río Seco en dirección al mar, alejándonos paulatinamente del mismo hasta encontrarnos con el antiguo trazado de la Vereda de Sant Joan. Este camino hacia el Sur discurre paralelo a la carretera, debiendo cruzar la misma en el paso semafórico de La Font. Alcanzaremos el llamado Camino Hondo, utilizado para llegar a la desembocadura del Río Seco, y continuando hacia el Sur accederemos al inicio del Camino El de Marco.

Camino El de Marco

Este camino toma el nombre de la finca de Villa Marco (19) situada al final del mismo, en el municipio de Campello. Actualmente el camino está asfaltado constituyendo una de las principales vías de comunicación con la playa. Desatacan las casas típicas de la huerta de Sant Joan, como La Viña, Villa Herminia y Villa Rodrigo.

Camí Fondo

La nostra ruta discorre paral·lela al Riu Sec en direcció al mar, allunyant-nos a poc a poc d'ell fins a trobar-nos amb l'antic traçat de la Vereda de Sant Joan. Aquest camí cap al Sud discorre paral·lel a la carretera, havent de creuar la mateixa en el pas semafòric de La Font. Arribarem a l'anomenat Camí Fondo, utilitzat per a arribar a la desembocadura del Riu Sec, i continuant cap al Sud accedirem a l'inici del Camí El de Marco.

Camí El de Marco

Aquest camí pren el nom de la finca de Villa Marco (19) situada al final d'aquest, en el municipi del Campello. Actualment el camí està asfaltat constituint una de les principals vies de comunicació amb la platja. Desataquen les cases típiques de l'horta de Sant Joan, com La Viña, Villa Herminia i Villa Rodrigo.

Vereda de Benimagrell

Saldremos del término municipal de Sant Joan por unos metros y giraremos a la derecha para continuar por la Vereda de Benimagrell en lo que constituye también el Cami Reial de la Vila Joiosa. Atravesaremos a nuestro paso diferentes campos de cultivo, acompañados en todo momento por ejemplares de olivo que delimitan el camino. Llegaremos finalmente al cruce de “Quatre Camins” (9), donde la ruta discurre hacia la derecha por el Camino del Campet.

Vereda de Benimagrell

Eixirem del terme municipal de Sant Joan per uns metres i girarem a la dreta per a continuar per la Vereda de Benimagrell en el que constitueix també el Cami Reial de la Vila Joiosa. Travessarem al nostre pas diferents camps de cultiu, acompanyats en tot moment per exemplars d'olivera que delimiten el camí. Arribarem finalment a l'encreuament de “Quatre Camins” (9), on la ruta discorre cap a la dreta pel camí del Campet.

Camino del Campet

Siguiendo el camino hacia el Oeste, llegaremos a la finca de Perefort (8), pudiendo apreciar el majestuoso arco de sillería de los siglos XVI o XVII. Más adelante nos encontraremos frente a la finca Santa Ana donde destaca sin duda alguna su arco de entrada rematado por tejadillo, así como los ejemplares arbóreos de su jardín.

En este tramo final encontramos, situada a mano derecha, la finca El Campet, que le da el nombre al camino.

Camí del Campet

Seguint el camí cap a l'Oest, arribarem a la finca de Perefort (8), podent apreciar el majestuós arc dels segles XVI o XVII. Més endavant ens trobarem enfront de la finca Santa Ana on destaca sens dubte el seu arc d'entrada rematat per teules, així com els arbres del seu jardí.

En aquest tram final trobem, situada a mà dreta, la finca El Campet, que li dona el nom al camí.

Camino de Palmeretes

Atravesaremos la Avenida Miguel Hernández por la pasarela peatonal entrando en el Camino de Palmeretes, que toma el nombre de la finca Palmeretes (7). De ésta finca destaca el palmeral que la rodea, y sobre todo la capilla ecléctica de influencia francesa situada al otro lado del camino. Fue bendecida en 1861. Seguiremos por este camino hasta encontrarnos con el punto de inicio de nuestra ruta.

Camí de Palmeretes

Travessarem l'Avinguda Miguel Hernández per la passarel·la per als vianants entrant al Camí de Palmeretes, que pren el nom de la finca Palmeretes (7). D'aquesta finca destaca el palmerar que l'envolta, i sobretot la capella eclèctica d'influència francesa situada a l'altre costat del camí. Sabem que va ser beneïda en 1861. Seguirem per aquest camí fins a trobar-nos amb el punt d'inici de la nostra ruta.

ruta 3: Ermitas

La Ruta de las Ermitas de Sant Joan es un recorrido por la práctica totalidad del término municipal utilizando parte de los trazados de otras rutas de esta guía y visitando las 7 ermitas existentes en la actualidad. Además, se incluye en este recorrido la céntrica Iglesia Parroquial de San Juan Bautista (20), completando de esta manera el itinerario por los edificios religiosos de la localidad.

Esta ruta comienza en la Plaza de España, frente a la Iglesia de San Juan Bautista. El itinerario transcurre por la Calle San Antonio hasta el cruce con el Camino Palmeretes, en este momento nos acercaremos a visitar la Ermita Palmeretes a escasos 150 metros. Seguiremos por este camino y cruzaremos por encima de la pasarela.

La Ruta de les Ermites de Sant Joan és un recorregut per la pràctica totalitat del terme municipal utilitzant part dels traçats d'altres rutes d'aquesta guia i visitant les 7 ermites existents en l'actualitat. A més, s'inclou en aquest recorregut la cèntrica Església Parroquial de Sant Joan Baptista (20), completant d'aquesta manera l'itinerari pels edificis religiosos de la localitat.

Aquesta ruta comença a la Plaça d'Espanya, enfront de l'Església de San Juan Bautista. L'itinerari transcorre per la Calle Sant Antoni fins a l'encreuament amb el Camí de Palmeretes, en aquest moment ens acostarem a visitar l'Ermita Palmeretes a escassos 150 metres. Seguirem per aquest camí i creuarem per sobre de la passarel•la.

Tomaremos dirección Norte paralelamente a la Avda Miguel Hernández, hasta encontrarnos con el Camino El de Marco, justo antes del cruce semafórico. Siguiendo este camino llegaremos a la Ermita de la Virgen del Rosario de Fabraquer (21), y seguiremos hasta el final donde giraremos a la derecha para comenzar a caminar por el Cami Reial de la Vila Joiosa, también Vereda de Benimagrell.

Continuaremos por este camino que atraviesa los campos de huerta del municipio hasta el cruce con el Camino del Campet, lugar que tradicionalmente se conoce como “Quatre Camins” (9). Seguiremos en dirección Sur pasando por delante de la finca Caputxo (10), hasta enlazar con la calle Menorca y la Travesía de Benimagrell, adentrándonos en este núcleo urbano por el Este y visitando la Ermita de San Roque (11).

Dejaremos Benimagrell por el Oeste del núcleo urbano y giraremos hacia el Sur hasta el cruce semafórico del Hospital. En este momento atravesaremos la Avda Miguel Hernández para continuar por la Avda Ausiàs March y girar a la izquierda por la calle Ramón de Campoamor, donde encontraremos la Ermita de la Virgen del Loreto (12).

Prendrem sentit Nord paral·lelament a la Avgda Miguel Hernández, fins arribar al Camí El de Marco, just abans de l'encreuament semafòric. Seguint aquest camí trobarem l'Ermida de la Mare de Deu del Roser de Fabraquer (21), i seguirem fins al final on girarem a la dreta per a començar a caminar pel Camí Reial de la Vila Joiosa, també Vereda de Benimagrell.

Continuarem per aquest camí que travessa els camps d'horta del municipi fins a l'encreuament amb el Camí del Campet, lloc que tradicionalment es coneix com "Quatre Camins" (9). Seguirem en direcció Sud passant per davant de la finca Caputxo (10), fins a enllaçar amb el carrer Menorca i la Travessia de Benimagrell, endinsant-nos en aquest nucli urbà per l'Est i visitant l'Ermida de Sant Roc (11).

Deixarem Benimagrell per l'Oest del nucli urbà i girarem cap al Sud fins a l'encreuament semafòric de l'Hospital. En aquest moment travessarem la Avgda Miguel Hernández per continuar per la Avgda Ausiàs March i girar a l'esquerra pel carrer Ramón de Campoamor, on trobarem l'Ermida de la Mare de Deu de Loreto (12).

Continuaremos por esta calle en dirección a la pedanía de Santa Faz, donde podremos apreciar las características del Monasterio de Sant Faz, ya en término de Alicante. Continuando por la ronda de San Vicente del Raspeig a Sant Joan, tomaremos el Camino de Lloixa. En el cruce con la Avda. Maigmo aparece un camino de tierra en dirección Norte que desemboca en los restos de la Ermita de Villa Flora (1).

Seguindo por el Camino de Lloixa y después por el Camino del Serení, alcanzaremos la Ermita de Santa Ana (5) y desde ella la Ermita del Calvari (22), rehabilitada por el Ayuntamiento en 2007.

Podemos regresar al punto de partida a través del Camino de la Ermita y las avenidas de Villafranqueza y Tangel, atravesando los Jardines Municipales por la calle peatonal de Hernán Cortés y alcanzando finalmente la Plaza de España.

Continuarem per aquest carrer en direcció a la pedania de Santa Faç, on podrem apreciar les característiques del Monestir de Santa Faç, ja en terme d'Alacant. Continuant per la ronda de Sant Vicent del Raspeig a Sant Joan, prendrem el Camí de Lloixa. En l'encreuament amb l'Avgda. Maigmo apareix un camí de terra en direcció Nord que aplega a les restes de l'Ermita de Villa Flora (1).

Seguint pel Camí de Lloixa i després pel Camí del Serení, arribarem a l'Ermita de Santa Ana (5) i des d'ella a l'Ermita del Calvari (22), rehabilitada per l'Ajuntament en 2007.

Podem regressar al punt de partida a través del Camí de l'Ermita i les avingudes de Villafranqueza i Tangel, travessant els Jardins Municipals pel carrer per als vianants d'Hernán Cortés i arribant finalment a la Plaça d'Espanya.

Ermita de Palmeretes

Capilla ecléctica de influencia francesa situada al otro lado del camino de la finca Palmeretes (7). Sabemos que fue bendecida en 1861.

Ermita de la Virgen del Rosario de Fabraquer

Esta ermita es la más moderna de todas las que existen en Sant Joan, inaugurada en 1991. Esta ermita se construyó gracias a los esfuerzos de los vecinos del barrio de Fabraquer que se la ofrecieron a la imagen de la Virgen del Rosario (21).

Hoy en día es una ermita recoleta y muy bien cuidada gracias al esfuerzo de su guarda.

Ermita de Palmeretes

Capella eclèctica d'influència francesa situada a l'altre costat del camí de la finca Palmeretes (7). Sabem que va ser beneïda en 1861.

Ermita de la Mare de Deu del Roser de Fabraquer

Aquesta ermita és la més moderna de totes les que existeixen a Sant Joan, inaugurada en 1991. Aquesta ermita es va construir gràcies als esforços dels veïns del barri de Fabraquer que la hi van oferir a la imatge de la Mare de Deu del Roser (21).

Avui dia és una ermita cuidada amb molta cura gràcies a l'esforç del seu guarda.

Ermita de San Roque de Benimagrell

El nombre de Benimagrell remite a su origen árabe cuando era alquería musulmana. Con el tiempo Benimagrell quedó vinculado a Sant Joan d'Alacant.

Benimagrell guarda las características urbanísticas y arquitectónicas de una típica ciudad agrícola de la Huerta de Alicante. La ermita de San Roque (11) es la más antigua de toda la población y es de estilo gótico con sus bóvedas ojivales y sus arcos de crucería; en uno de los cuales todavía se puede ver un medallón con el escudo del Rey Don Jaime I El Conquistador.

Frente a esta ermita se alza la Cruz de Benimagrell. La primera noticia documentada que se tiene de ella data de 1901. En esa fecha el cantero José Llopis Orts labró dicha cruz para la plaza con un coste de 200 pesetas.

Ermita de Sant Roc de Benimagrell

El nom de Benimagrell remet al seu origen àrab quan era alqueria musulmana. Amb el temps Benimagrell va quedar vinculat a Sant Joan d'Alacant.

Benimagrell roman les característiques urbanístiques i arquitectòniques d'una típica ciutat agrícola de l'Horta d'Alacant. L'ermita de Sant Roc (11) és la més antiga de tota la població i és d'estil gòtic amb les seues voltes ogivals i els seus arcs de creueria; en un d'ells encara es pot veure un medalló amb l'escut del Rei En Jaume I El Conqueridor.

Enfront d'aquesta ermita s'alça la Creu de Benimagrell. La primera notícia documentada que es té d'ella data de 1901. En aqueixa data el picapedrer José Llopis Orts va llaurar aquesta creu per a la plaça amb un cost de 200 pessetes

Ermita de la Virgen del Loreto

En el origen de esta ermita se encuentra la santa patrona de la ciudad vecina de Mutxamel. En 1545 la imagen de la Virgen fue paseada por los vecinos de Mutxamel hasta la Santa Faz con la finalidad de hacer una rogativa para aplacar la sequía. Se dice que de vuelta la Virgen lloró y comenzó la lluvia, hecho que se conoce popularmente como el milagro de la lágrima.

Con el fin de recordar dicho acontecimiento se levantó una sencilla cruz de piedra para, más tarde, construir una ermita (12). La ermita fue restaurada en 1945 y 1995.

Ermita de la Mare de Deu de Loreto

A l'origen d'aquesta ermita es troba la santa patrona de la ciutat veïna de Mutxamel. En 1545 la imatge de la Verge va ser passejada pels veïns de Mutxamel fins a la Santa Faç amb la finalitat de fer una rogació per a aplacar la sequera. Es diu que de tornada la Mare de Deu va plorar i va a escomençar la pluja, fet que es coneix popularment com el miracle de la llàgrima.

Amb la finalitat de recordar aquest esdeveniment es va alçar una senzilla creu de pedra per a, més tard, construir una ermita (12). L'ermita va ser restaurada en 1945 i 1995.

Ermita de Villa Flora

Situada en el Camino de Lloixa (1), era lugar de parada y descanso obligado de la reliquia de la Santa Faz en las romerías extraordinarias a nuestro pueblo. Se tiene constancia de la parada de la reliquia en la Romería del IV Centenario de 1889.

Ermita de Villa Flora

Situada en el Camí de Lloixa (1), era lloc de descans obligat de la relíquia de la Santa Faç en els romeries extraordinaris al nostre poble. Es té constància de l'aturada de la relíquia en el Romeria de l'IV Centenari de 1889.

Ermita de Santa Ana

La ermita (5) data del siglo XVI, perteneciendo a la finca Salafranca. En 1996 se rehabilitó por parte del Ayuntamiento, abriéndose de nuevo al culto el 26 de Julio de 2002, aprovechando la festividad de Santa Ana. La planta de la ermita se encuentra dividida en dos por un arco de medio punto presentando dos cúpulas que le dan un falso aspecto árabe. En la fachada había un sillar tallado que servía de hornacina a un santo actualmente desaparecido, pudiendo representar a los santos Abdón y Senén.

Ermita de Santa Anna

L'ermita (5) data del segle XVI, pertanyent a la finca Salafranca. En 1996 es va rehabilitar per part de l'Ajuntament, obrint-se de nou al culte el 26 de Juliol de 2002, aprofitant la festivitat de Santa Anna. La planta de l'ermita es troba dividida en dues parts per un arc de mig punt presentant dues cúpules que li donen un fals aspecte àrab. En la façana havia un escut tallat que servia de fornícula a un sant actualment desaparegut, podent representar als sants Abdón i Senén.

Ermita del Calvario

Sobre esta ermita (22), encontramos referencias en la Crónica de 1978 sobre su asalto por parte de las tropas napoleónicas en 1812. Fue rehabilitada por el Ayuntamiento en 2007.

A los pies de la ermita hallamos el cementerio inaugurado en 1883. En su interior se conservan interesantes panteones del siglo XIX de las familias adineradas de Sant Joan y su Huerta así como un antiguo aljibe hoy integrado en la ampliación del Cementerio.

Ermita del Calvari

Sobre aquesta ermita (22), vam trobar referències en la Crònica de 1978 sobre el seu assalt per part de les tropes napoleòniques en 1812. Va ser rehabilitada per l'Ajuntament en 2007.

Als peus de l'ermita trobem el cementiri inaugurat en 1883. En el seu interior es conserven interessants panteons del segle XIX de les famílies adinerades de Sant Joan i la seua Horta així com un antic aljub avui integrat en l'ampliació del Cementiri.

ruta 4: Árboles y jardines

RUTA 4: Àrbres i jardins

Se trata de un itinerario circular que discurre en su totalidad por el núcleo urbano del municipio. La pretensión es la realización de un paseo por el municipio observando una representación de la vegetación existente, siendo conscientes de que no se trata de un inventario de los jardines del municipio, ni es posible la observación de todos los ejemplares protegidos.

Iniciaremos nuestro recorrido en la Plaza de España (23), remodelada en el año 2006, donde podremos apreciar un grupo de Palmeras Canarias (*Phoenix canariensis*) y dos ejemplares de porte considerable: una Jacaranda (*Jacaranda mimosifolia*), un grupo de Yucas (*Yucca elephantipes*)

Es tracta d'un itinerari circular que discorre en la seua totalitat pel nucli urbà del municipi. La pretensió és la realització d'un passeig pel municipi observant una representació de la vegetació existent, sent conscients que no es tracta d'un inventari dels jardins del municipi, ni és possible l'observació de tots els exemplars protegits.

Iniciarem el nostre recorregut en la Plaça d'Espanya (23), remodelada en l'any 2006, on podrem apreciar un grup de Palmeres Canàries (*Phoenix canariensis*) i dos exemplars de port considerable: una Jacaranda (*Jacaranda mimosifolia*) i un grup de Yuques (*Yucca elephantipes*)

Nos dirigiremos a través de la Avda. La Rambla a una pequeña rotonda donde encontramos un ejemplar de Olivo (*Olea europaea*) (24) de importantes dimensiones. Seguiremos por la Avda. Jaume I, entre alineaciones de Melias (*Melia azedarach*) también llamados árboles del paraíso, hasta la Plaza de la Constitución (25). La jardinería de este parque está compuesta por especies arbustivas y arbóreas, destacando las Palmeras (*Phoenix dactylifera*) y un Laurel (*Laurus nobilis*).

Giraremos ahora por la Avda. Dr. José Pérez Mateos y nuestro paseo discurrirá acompañado por ejemplares de Ficus (*Ficus nitida*) de espesas copas. A mitad de esta calle podemos acercarnos al Parque Municipal (26), donde además de una representación de olivos y carrascas, podremos disfrutar del Epifitarium. Esta instalación posee las características óptimas de temperatura y humedad para el desarrollo de plantas epífitas. Encontraremos multitud de especies de orquídeas, bromelias y aráceas.

Continuaremos el recorrido llegando a la Plaza Dr. Antonio Rico (27), donde podremos observar el majestuoso porte de un ejemplar de Acacia de Tres Espinas (*Gleditschia triacanthos*). También en este parque se encuentran algunos de los ejemplares más altos de Pino Carrasco (*Pinus halepensis*) del municipio.

Ens dirigirem a través de l'Avgda. La Rambla a una menuda rotonda on trobarem un exemplar d'Olivera (*Olea europaea*) (24) d'importantes dimensions. Seguirem per l'Avgda. Jaume I, entre alineacions de Melies (*Melia azedarach*) també anomenats arbres del paradís, fins a la Plaça de la Constitució (25). La jardineria d'aquest parc està composta per espècies arbustives i arbòries, destacant les Palmeres (*Phoenix dactylifera*) i un Llorer (*Laurus nobilis*).

Girarem ara per l'Avgda. Dr. José Pérez Mateos i el nostre passeig descobrirà acompanyat per exemplars de Ficus (*Ficus nitida*) d'espesses copes. A mitjan aquest carrer podem acostar-nos al Parc Municipal (26), on a més d'una representació d'oliveres i carrasques, podem gaudir de l'Epifitarium. Aquesta instal·lació posseeix les característiques òptimes de temperatura i humitat per al desenvolupament de plantes epífites. Trobarem moltes espècies d'orquídies, bromelies i aracees.

Continuarem el recorregut arribant a la Plaça Dr. Antonio Rico (27), on podem observar el majestuós port d'un exemplar d'Acàcia de Tres Espines (*Gleditsia triacanthos*). També en aquest parc es troben alguns dels exemplars més alts de Pi Blanc (*Pinus halepensis*) del municipi.

Desde esta localización, nos podemos acercar a Finca Buenavista (28), situada en la calle Ramón de Campoamor en dirección al municipio de Alicante, que fuera propiedad de la familia Prytz con su majestuosa cancela de entrada de inspiración modernista y cuya verja fue traída de Bélgica. Actualmente rehabilitada por la Diputación de Alicante. En su jardín podemos observar dos ejemplares de Almez (*Celtis australis*) y un ejemplar de Araucaria (*Araucaria sp*) de gran altura.

Volviendo a la Plaza Dr. Antonio Rico, la ruta continúa por la Avda Ausiás March y la Avda. Alicante hasta encontrarse con la calle Pintor Velazquez. Caminando por esta calle nos encontramos bajo la sombra de las Tipuanas (*Tipuana tipu*), llegando a conectarse las copas de ambas aceras, conduciéndonos hasta los Jardines Municipales, constituidos por las fincas de La Concepción (29) y Manzaneta (30).

Des d'aquesta localització, ens podem acostar a la finca Buenavista (28), situada en el carrer Ramón de Campoamor en direcció al municipi d'Alacant, que va ser propietat de la família Prytz amb la seua majestuosa cancel·la d'entrada d'inspiració modernista i el reixat de la qual va ser portat de Bélgica. Actualment rehabilitada per la Diputació d'Alacant. Al seu jardí podem observar dos exemplars de Llidoner (*Celtis australis*) i un exemplar de Araucaria (*Araucaria sp*) de gran altura.

Tornant a la Plaça Dr. Antonio Rico, la ruta continua per la Avgda Ausiás March i l'Avgda. Alacant fins a trobar-se amb el carrer Pintor Velazquez. Caminant per aquest carrer ens trobem sota l'ombra de les Tipuanes (*Tipuana tipu*), arribant a connectar-se les copes d'ambdues voreres, conduint-nos fins als Jardins Municipals, constituïts per les finques de La Concepció (29) i Manzaneta (30).

Ambas fueron construidas siguiendo el estilo de tantas otras fincas que proliferaron en la conocida Huerta de Alicante, casas señoriales que hacían la función de segunda residencia de algunas de las familias con más nombre de la época. En ellas los jardines adquirirían una gran importancia constituyendo una estancia más de la casa, por lo que la armonía y originalidad se reflejaba hasta en el más mínimo detalle.

Gran parte de las especies que constituyen la flora de estos parques son especies alóctonas, es decir, que no son originarias de esta zona. Esta preferencia por especies foráneas no es casual, sino que se trata de una característica bastante común entre los jardines de la época que recurrían a especies exóticas que le podían dar una mayor distinción al jardín.

Ambdues van ser construïdes seguint l'estil de tantes altres finques que van proliferar en la coneguda Horta d'Alacant, cases senyorials que feien la funció de segona residència d'algunes de les famílies amb més nom de l'època. En elles els jardins adquirien una gran importància constituint una estada més de la casa, pel que l'harmonia i originalitat es reflectia fins al més mínim detall.

Gran part de les espècies que constitueixen la flora d'aquests parcs són espècies alòctones, és a dir, que no són originàries d'aquesta zona. Aquesta preferència per espècies foranes no és casual, sinó que es tracta d'una característica prou comuna entre els jardins de l'època que utilitzaven espècies exòtiques que li podien donar una major distinció al jardí.

Como elementos singulares del jardín, es necesario destacar los ejemplares de gran porte de *Ficus* (*Ficus elastica* y *Ficus nitida*), Palmito (*Chamaerops humilis*) y Drago (*Dracaena drago*), este último de más de 125 años (30).

A partir de este punto el itinerario recomendado discurre por la Avda. Comtat de Fabraquer hasta el jardín conocido popularmente como Parque de Los Pintores (31), donde podremos observar dos ejemplares de *Ficus* (*Ficus microcarpa*).

Seguiremos por la Avda. Comtat de Fabraquer hasta la Rambla de la Llibertat. El arbolado de esta última avenida se corresponde con Cocos plumosos (*Syagrus romanzoffiana*) y a mitad de recorrido de la misma encontramos el llamado "Huerto de los Gigantes" (32) con ejemplares milenarios de Olivo (*Olea europaea*), cuyos troncos presentan formas retorcidas.

Continuaremos por la Rambla de la Llibertat hasta alcanzar de nuevo, la Plaza de España, lugar de inicio de nuestra ruta.

Com elements singulars del jardí, és necessari destacar els exemplars de gran port de Ficus (*Ficus elastica* i *Ficus nitida*), Margalló (*Chamaerops humilis*) i Drago (*Dracaena drago*), aquest últim de més de 125 anys (30).

A partir d'aquest punt l'itinerari recomanat discorre per l'Avgda. Comtat de Fabraquer fins al jardí conegut popularment com Parc dels Pintors (31), on podrem observar dos exemplars de Ficus (*Ficus microcarpa*).

Seguirem per l'Avgda. Comtat de Fabraquer fins a la Rambla de la Llibertat. L'arbrat d'aquesta última avinguda es correspon amb Cocos plumosos (*Syagrus romanzoffiana*) i a mitjan recorregut trobem l'anomenat "Hort dels Gegants" (32) amb exemplars mil·lenaris d'Olivera (*Olea europaea*), amb troncs de formes retorçades.

Continuarem per la Rambla de la Llibertat fins a arribar de nou a la Plaça d'Espanya, lloc d'inici de la nostra ruta.

Uso de la guía

Us de la guía

Esta guía tiene como principal objetivo proporcionar una visión de conjunto de los principales caminos del municipio. Es una guía pensada para acompañarnos mientras realizamos los itinerarios propuestos, ya sea caminando o en bicicleta.

Los itinerarios marcados en esta guía combinan los trazados de los caminos tradicionales existentes en el municipio, con tramos de enlace entre ellos que discurren por las calles se han considerado más adecuadas para el paseo tanto andando como en bicicleta. Es posible que en alguna localización concreta sea necesario bajarse de la bicicleta para acceder al siguiente tramo.

Todas las rutas tienen un grado de dificultad bajo, puesto que su recorrido es prácticamente llano, aunque es conveniente tener en cuenta la distancia orientativa indicada. Se recomienda usar calzado y ropa cómoda e ir provistos de agua suficiente para la totalidad de la ruta. Los diferentes itinerarios se han diseñado de forma que puedan conectarse entre sí para que el excursionista pueda confeccionar su propia ruta.

Caminos de Sant Joan: 10 km
Caminos de Fabraquer: 8 km
Ermitas: 10 km
Árboles y jardines: 4 km

Aquesta guia té com principal objectiu proporcionar una visió de conjunt dels principals camins existents al municipi. Es una guia pensada per a acompanyar-nos mentre realitzem els itineraris proposats, ja siga caminant o amb bicicleta.

Els itineraris marcats en aquesta guia combinen els traçats dels camins tradicionals existents en el municipi, amb trams d'enllaç entre ells que recorren pels carrers que s'han considerat més adequats per al passeig tant caminant com amb bicicleta. És possible que en alguna localització concreta siga necessari baixar-se de la bicicleta per a accedir al següent tram.

Totes les rutes tenen un grau de dificultat baix, ja que el seu recorregut és pràcticament pla, encara que és convenient tenir en compte la distància orientativa indicada. Es recomana usar calçat i roba còmoda i anar proveïts d'aigua suficient per a la totalitat de la ruta. Els diferents itineraris s'han dissenyat de manera que es connecten entre si perquè l'excursionista pugua confeccionar la seua pròpia ruta.

Camins de Sant Joan: 10 km
Camins de Fabraquer: 8 km
Ermites: 10 km
Arbres i jardins: 4 km

Índice

Presentación	1
Ruta 1: Caminos de Sant Joan	2-11
Ruta 2: Caminos de Fabraquer	12-19
Ruta 3: Ermitas	20-28
Ruta 4: Árboles y jardines	29-35
Uso de la guía.....	36

Index

Presentació.....	1
Ruta 1: Camins de Sant Joan.....	2-11
Ruta 2: Camins de Fabraquer	12-19
Ruta 3: Ermites	20-28
Ruta 4: Arbres i jardins	29-35
Ús de la guia.....	36

Más información:

www.santjoandalacant.es

www.acolloixa.blogspot.com

<http://caminsantjoan.blogspot.com>